

Měsíční Aktuality Naší farnosti

10 · 2024
20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Žehnání aktovek (2024)

Žehnání aktovek (2024)

Foto na titulní straně:
Poděkování za úrodu (2022)

Úvodník

Drazí farníci,
píšu tyto řádky krátce poté, co i v některých částech Třebovic opadla voda povodní a mnozí nejen v našem městě prožívají velké těžkosti. A tak moc nevím, co napsat. Myšlenky, které mě napadají, se mi zdají příliš plytké. Proto si dovolím nabídnout raději řečnickou otázku z Božího slova:

„Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ (Řím 8, 31)

Panno Maria, Matko Immanuela (Boha s námi), vypros nám u něho odvahu věřit v jeho blízkost, i když ji (někdy) necítíme.

Královnou posvátného růžence, pomoz nám v tomto růžencovém měsíci říjnu i skrze tuto modlitbu spočinout v Boží blízkosti.

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Říjen 2024:

1. října – úterý	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
2. října – středa	Památka svatých andělů strážných
4. října – pátek	Památka sv. Františka z Assisi
6. října – neděle	27. neděle v mezidobí
7. října – pondělí	Památka Panny Marie Růžencové
13. října – neděle	28. neděle v mezidobí
15. října – úterý	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
16. října – středa	Slavnost SV. HEDVIKY, ŘEHOLNICE, hlavní patronky Slezska
17. října – čtvrtek	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18. října – pátek	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
20. října – neděle	29. neděle v mezidobí
27. října – neděle	Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA
28. října – pondělí	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Září 2024:

2. října – středa

Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)

4. října – pátek

Po mši promluva z cyklu „**Modlitba je Boží**“

5. října – sobota

Diecézní pouť za obnovu „rodin a za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu v Opavě: 15.00 přivítání v konkatedrále; 15.30 přednášky (mládež/rodiny/senioři); 17.00 růženec; 17.30 mše svatá; 19.00 večer chval

6. října – neděle

Poděkování za úrodu

11. října – pátek

Po mši promluva z cyklu „**Modlitba je Boží**“

11.–13. října

Podzimní Mikrochaloupka (Dobešov u Oder)

18. října – pátek

Po mši promluva z cyklu „**Modlitba je Boží**“

20. října – neděle

Den modliteb za misie, sbírka na světové misie

25. října – pátek

Po mši promluva z cyklu „**Modlitba je Boží**“

26. října – sobota

Svěcení trvalých jáhnů v konkatedrále v Opavě v 9.30

27. října – neděle

Výročí posvěcení kostela (Krmáš) – obě mše oslavuje o. Ladislav Kozubík SDB; po obou mších zazpíváme Te Deum a bude i Farní kavárna (zajišťuje SSG); sbírka na opravy

30. října – středa

Nebude mše svatá (podzimní prázdniny)

Výhledově:

2. listopadu – sobota

Vzpomínka na zemřelé – mše sv. až v 9.00, poté společná modlitba na hřbitově

17. listopadu – neděle

Farnost sobě v 16.00

22.–24. listopadu

Diecézní setkání mládeže v Návsi u Jablunkova

7. prosince – sobota

Adventní duchovní obnova (br. Radek Navrátil OFMCap.)

21. prosince – sobota

Vánoční zdobení kostela

22. prosince – neděle

Zpovědní den

27. prosince – pátek

Živý betlém

Modlitba za přípravu k biřmování

V září zahájilo dvacet většinou mladých lidí z naší farnosti přípravu k biřmování. Při individuálních rozhovorech na otázku, proč to toho šli, často odpověděli něco ve smyslu, že se chtějí posunout ve víře a prohloubit svůj vztah s Bohem. To je moc krásné...

Celou farnost chci poprosit o modlitbu za naše biřmovance, aby byli ochotni do vztahu s Bohem hodně investovat a aby byl pro ně čas přípravy impulsem k jasněmu rozhodnutí, že chtějí být Ježíšovými učedníky. A aby v tom vytrvali. Když k modlitbě přidáme osobní příklad, bude to ještě záslužnější. Také prosím o modlitbu za ty, kteří budou biřmovance ve třech skupinkách doprovázet, i za mne, který bych za to všechno asi měl být zodpovědný.

Setkání biřmovanců budou probíhat ve dvoutýdenních intervalech ve čtvrtek od 18.30 do 20.00 na faře. Pokud by někdo vnímal Boží pozvání k tomu, aby se v tomto čase třeba jen některý čtvrtek přišel modlit do kaple na faře, tak mu to s velikou radostí umožním. Může to být někdo z rodiny, křestní kmotr nebo budoucí kmotr biřmovací nebo kdokoliv, když už tvoříme tu farní rodinu. V případě zájmu mne prosím kontaktujte.

Udělování svátosti biřmování je v plánu na podzim roku 2025.

o. Karel

Pastorační a ekonomická rada farnosti

Mým opomenutím a nedbalostí se stalo, že členům obou rad už před prázdninami vypršel pětiletý mandát. Jelikož v říjnu v naší diecézi bude kněžský den na téma pastoračních rad, při kterém mají zaznít podněty, nápady a zkušenosti napříč diecézí i z diecézí jiných, dovolím si počkat na případné nové rozumy a inspirace, na jejichž základě bych pak přistoupil k výběru/volbě členů. Jak jsem o tom hovořil s generálním vikářem, je v naší diecézi snaha nově a jasněji uchopit pravidla pastoračních rad, které jsou na rozdíl od ekonomických rad dobrovolné.

Už nyní prosím přemýšlejte o vhodných členech zvláště pastorační rady. O výběru členů ekonomické rady budu brzy informovat.

Členy dosluhujících rad naší farnosti jsou tito (vezmu to abecedně a bez světských titulů, abych se vyhnul případnému opomenutí):

Ekonomická rada: křesťan Brantal Vlastimil, křesťan Kocián Petr st., křesťan Mikolajek Martin, křesťan Sommer Vít.

Pastorační rada: křesťan Brantal Vlastimil, křesťan Komár Filip, křesťanka Kovalská Marie, křesťanka Lepíková Kateřina, křesťanka Šnajdrová Kateřina, křesťanka Táborská Monika.

Členem obou rad jsem automaticky i já. No, co už...

o. Karel

Jáhenské svěcení Lukáše Volného

Na konci října proběhne v naší diecézi po čtyřech letech svěcení trvalých jáhnů. Už několik let se k tomu připravuje i Lukáš Volný, který v současnosti aktivně působí u ostravských salesiánů v Don Bosku a kterého mnozí dobře znáte z naší farnosti. V současných číslech našeho farního časopisu se v rubrice „Retro“ objevují také články, které napsal do Many před 10 lety. V souvislosti s významnou událostí, která ho v tomto měsíci čeká, jsem ho poprosil o článek aktuální. Zároveň mu do jáhenské služby přeji zdravý křesťanský nadhled a vytrvalý postoj radostného služebníka sloužícího Nejvyššímu i ve svých bližních.

Vás všechny chci povzbudit k účasti na jáhenském svěcení, které otec biskup Martin kandidátům udělí v sobotu 26. října při mši svaté v 9.30 v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě.

o. Karel

Večery milosrdenství v kostele sv. Václava (vedle biskupství) se konají každou středu v 18.30. Je to nabídka času pro ztišení, osobní modlitbu i rozhovor s knězem. Pravidelně se propojují s večerem chval nebo eucharistickou adorací.

Termíny večerů chval: 9. října, 23. října, 6. listopadu, 20. listopadu, 4. prosince, 18. prosince.

Eucharistická adorace bude v termínech 2. října, 16. října, 30. října, 13. listopadu, 27. listopadu a 11. prosince.

Přehled úmyslů mší svatých

1. 10. ---

2. 10. v 17.00 Na úmysl dárce

3. 10. v 17.30 Za farníky

4. 10. v 17.30 Za vnuka Pét'u u příležitosti 23 let života s prosbou o Boží požehnaní do dalších let

5. 10. v 7.00 Za † Františka Prokopa, manželku, rodiče a sourozence

6. 10. v 7.30 Za † Václava Kvasničku a za † a živou rodinu

6. 10. v 9.30 Za † rodiče Annu a Bedřicha Zámarské a Josefa Oprštného

7. 10. v 17.30 Za farníky

8. 10. ---

9. 10. v 17.00 Za † rodinu Uhliarovu, Galgonkovu a Janoszowských a udělení Božích milostí pro živou rodinu

10. 10. v 17.30 Na poděkování za přijaté milosti a za živou rodinu
11. 10. v 17.30 Za † manžela Kubajuru, rodiče Kupkovy a celou živou rodinu
12. 10. v 7.00 Za † rodiče Šimčíkovy, † vnuka Káju a živou a † rodinu Machovu, Šebestovu, Turečkovu a duše v očistci
13. 10. v 7.30 Na poděkování za dar života s prosbou o požehnání do dalších let a za živou i † rodinu a duše v očistci
13. 10. v 9.30 Na poděkování za dar manželství a rodiny s prosbou o další Boží požehnání
14. 10. v 17.30 Za † Vojtěcha Obšnajdra, manželku, syna a snachu
15. 10. ---
16. 10. v 17.00 Na poděkování za 89 let života a za Boží požehnání pro vnuka Marka a vnučku Adélu
17. 10. v 17.30 Za † tatínka Jiřího Pálku
18. 10. v 17.30 Za † rodinu Bělákovu, Jiřího Jachymčáka a duše v očistci
19. 10. v 7.00 Za farníky
20. 10. v 7.30 Za † Annu Korpasovou, manžela, syna, zetě
20. 10. v 9.30 Za farníky
21. 10. v 17.30 Za † rodinu Tvarůžkovu a Skýpalovu a za duše v očistci
22. 10. ---
23. 10. v 17.00 Za † Dagmar Traplovou a Boží požehnání pro syna Michala
24. 10. v 17.30 Na poděkování za dar života s prosbou o Boží požehnání a za živou rodinu
25. 10. v 17.30 Za † rodinu Jahnovu a Martinkovu s prosbou o Boží ochranu pro živou rodinu
26. 10. v 7.00 Za živou osobu s prosbou o ochranu a život v síle Ducha Svatého
27. 10. v 7.30 Za † Emílii Seidlerovou, manžela, dcery, zetě, vnuka, sestru a Boží ochranu pro živou rodinu
27. 10. v 9.30 Na poděkování za 30 let společného života v manželství
28. 10. v 17.30 Za † otce Metoděje Hasilíka
29. 10. ---
30. 10. ---
31. 10. v 17.30 Za † Marii Bekešovou, manžela a živou rodinu

SVATÝ MĚSÍCE

Marie Bertilla Boscardinová

Narodila se 6. října 1888 v italské Brendole. Při křtu dostala jméno Anna Františka. Otec Angelo patřil k chudým rol-

níkům. Často projevoval žárlivost a pod vlivem alkoholu se choval násilnický. Matka Marie Tereza měla pověst dobré a pokorné ženy. Jejich dcera mohla chodit do školy jen nepravidelně, protože se od ní ve větší míře vyžadovala pomoc v domě i na poli. Navíc prý docházela ještě sloužit do jednoho domu ve vesnici.

Byla velmi prostá a nevinná, lidé ji považovali za duševně pomalejší. S klidem snášela to, že ji nazývali „husou“. Před Bohem se považovala za nic a toužila se stát svatou. V šestnácti letech se rozhodla pro zasvěcený život a nechala na panu faráři, aby pro ni vybral tu nejvhodnější ženskou kongregaci. A tak vstoupila k sestřím dorotejkám, kde přijala nové jméno Marie Bertilla.

Její prvním úkolem ve společenství se stala práce v kuchyni, u topeniště a v prádelně. Pro mladou venkovanku to nebylo nic obtížného. Potom nastoupila na zkušební dobu do nemocnice v Trevisu, kterou měly doro-

tejky na starosti, a začala studovat na ošetřovatelku. Velmi se zde osvědčila zvláště u malých pacientů.

V roce 1910 u ní propuklo vážné onemocnění; byla jí diagnostikována rakovina. Podrobila se operaci a následné rekonvalescenci, která probíhala velmi pomalu. Jakmile to však bylo možné, vrátila se do nemocnice v Trevisu.

Krátce nato vypukla 1. světová válka. Když v Trevisu hrozilo nebezpečí, sestra Marie Bertilla byla přeložena do Lombardie. Později pracovala ve vojenské nemocnici, kde se starala o pacienty nemocné tyfem nebo tuberkulózou. Tam ji čekala těžká zkouška nepochopení a nelibosti – byla nucena „sestoupit“ z role ošetřovatelky znovu do namáhavé role pradleny.

V roce 1919 se vrátila do Trevisu na dětské oddělení, ale už o dva roky později se její zdravotní stav začal silně zhoršovat. Zemřela tři dny po poslední operaci ve věku 34 let.

Jejího pohřbu se zúčastnily davy lidí. U jejího hrobu se stále modlí ti, kteří potřebují „sestru ošetřovatelku“.

Svatořečena byla 11. května 1961 papežem Janem XXIII. Kanonizace se zúčastnili i členové její rodiny a někteří z Mariiných pacientů.

Podle knihy Svátí na každý den a internetu zpracovala Marie Dostálová

SVĚDECTVÍ: Povolání k trvalému jáhenství

Milí třebovičtí farníci, když mě pan farář o. Karel oslovil, abych napsal příspěvek do této Many, zapátral jsem v archivu a zjistil jsem, že naposledy se můj text v Maně objevil v září roku 2015. Uplynulo tak devět dlouhých let, ale přijde mi, jako by to bylo včera. Nejen ty poslední články, ale i chvíle, když jsme s tehdejším panem farářem P. Kozubíkem a několika dalšími farníky tento časopis vymýšleli a zakládali. Jsem moc rád, že je Mana stále tady a díky ochotným lidem může být stále tím pomyslným dobrým pokrmem pro své čtenáře.

A jsem rád, že se s vámi mohu jejím prostřednictvím podělit o velkou radost a nezaslouženou Boží milost, které se mi dostalo. V sobotu 26. října mám z rukou pana biskupa Mons. Martina Davida přijmout jáhenské svěcení. Cesta k trvalému jáhenství nebyla v mém případě rovná a přímá. Provázely mě na ní nejrůznější překážky a křížovatky. O to více chci službu trvalého jáhna vykonávat s pokorou a vědomím, že je to právě služba Bohu a lidem, nikoliv výsada nebo něco podobného. Rád bych se v této službě věnoval především lidem, kteří se cítí zraněni, opuštěni, jsou hledající, nebo třeba bojují s nějakou duševní nemocí. Ze své světské profese vím, že takových bližních je mezi námi mnoho a často jsou to, aniž o tom víme, naši známí, sousedé, kamarádi.

Dovoluji si vás na tomto místě požádat o modlitby, abych měl sílu vykonávat jáhenskou službu věrně, poctivě a v souladu s Boží vůlí. I když budu jako jáhen ustanoven pro kostel sv. Josefa (Don Bosco) v Moravské Ostravě, stále patřím také do Třebovic, kde s rodinou žijeme. Jsem proto otevřený komukoliv z farnosti, kdo by cítil, že mu mohu být jako jáhen prospěšný nebo nápomocný. Vždyť právě v této farnosti se zrodilo mé povolání a mnozí z vás mě nevědomky formovali svým přátelstvím, příkladem nebo tím, že jsme se společně snažili pro farnost vytvořit něco dobrého. I díky vám jsem neztratil orientaci na cestě svého povolání.

Nemohu pak na tomto místě nevzpomenout ty, kteří mě svými slovy a skutky ovlivnili zcela zásadně a kterým jsem nesmírně vděčný, že mi je Bůh „přivedl do cesty“. Tím úplně prvním byl již zesnulý P. Václav Altrichter, který první rozeznal, že mě Bůh volá ke službě, i když jsem tenkrát vůbec netušil k jaké. I další dva faráři naší farnosti byli pro můj duchovní život zásadní. Především to byl jejich osobní příklad, i když byli povahově tak rozdílní. Byli to P. Ladislav Kozubík a P. Jan Mazur. Za poslední roky jsem pak neskutečně vděčný ostravským salesiánům. Přijali mě mezi sebe a konají opravdu velké dílo, protože se věnují především těm, kteří to nemají v naší

společnosti vůbec jednoduché. Jejich otevřenost, tolerance a schopnost přijímat druhé bez zbytečných předsudků je pro mě obrovsky inspirativní. Ať jsou to kněží Standa Jonášek, Pavel Kosmák, Jirka Caha, František Bezděk, Jirka Veselý a mnozí další kněží nebo salesiánští spolupracovníci, z nichž musím zmínit alespoň kamaráda Romana Turowského.

Tím, kdo mě však z kněží ovlivnil nejvíce, kdo mě provázel i ve chvílích, kdy jsem měl chuť všechno vzdát, tím, kdo mi byl a dosud je největším příkladem a oporou, je salesián P. Pavel Kuchař. Mnozí ho jistě dobře znáte, vždyť na třebovické faře delší dobu

bydlel, když psal svou doktorandskou práci. A úplně na závěr chci poděkovat svým nejbližším, tedy manželce, dětem a mamince. Nejen za pochopení a pomoc, ale také za toleranci času, který jsem strávil přípravou, formací a studiem. Vždycky stáli a stojí za mnou a já budu vždy stát za nimi. Bez jejich podpory a souhlasu bych se jáhnem nikdy stát nemohl.

Psát do Many po devíti letech pro mě nebylo nic jednoduchého, ale jsem rád, že za mnou o. Karel s tímto nápadem přišel a vážím si toho. Nejen při svěcení budu na celou třebovickou farnost myslet a každého z vás zahrnuji do svých modliteb.

Lukáš Volný

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za společně sdílené poslání

Modleme se, aby si církev nadále všestranně osvojovala synodální způsob života vyznačující se společnou odpovědností za růst spolupráce, jednoty a poslání sdíleného mezi kněžími, řeholníky a laiky.

2. Národní úmysl: Za synodu o synodalitě

Modleme se, aby setkání synody v Římě prospělo církvi po celé planetě.

3. **Aktuální úmysl** každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za Lukáše Volného a další kandidáty, kteří v závěru měsíce přijmou jáhenské svěcení

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Míšu Cachovou.

(email: cach.michaela@gmail.com)

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

To, co člověk vnímá jako léčku, nesnáz, protivenství, to Ježíš využívá jako příležitost k dobru. Využívá to k hlásání evangelia. Papež František už víckrát řekl a vyzval nás, abychom na těžkosti, které jsou a jistě i budou, nehleděli jako na komplikace, ale jako na příležitosti.

Krásným příkladem je nám Panna Maria, kdy tu situaci, do které se dostala, a mohli bychom říct, že asi ani nevěděla jak, vzala jako příležitost se zcela svěřit do Boží vůle.

Asi nevěděla, co všechno to bude obnášet, když slyšela andělovo zvěstování. Netušila, co, jak, proč, ale prostě řekla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Jistě s tím bylo spojeno mnoho komplikací, zejména v tehdejší židovské společnosti, ale byla to také velká příležitost.

***

Ježíš není politický osvoboditel, který vyvede Izraelity z nadvlády Římanů. Pán Ježíš své mesiášství vysvětluje překvapivými slovy o utrpení a o kříži, což se – zcela přirozeně – nelíbí Petrovi. Bere si Ježíše stranou a domlouvá mu. Pán však reaguje velmi rychle a asi nejtvrďšími slovy, která od něj zaznívají: „Jdi mi z očí, satane!“ (viz Mk 8, 33) Asi to není tak, že by Pánu Ježíši „ruply nervy“, ale spíše, že oddělit ho od kříže je skutečně satanská taktika – Mesiáš bez kříže.

***

Satanské pokušení však provází Pána Ježíše nejen v oné osmé kapitole Markova evangelia. Už na začátku veřejného působení Ježíše na poušti pokouší

Satan, aby byl „úspěšným“ Mesiášem, ideálně bez kříže. A když Pán Ježíš už visí na kříži, tak Satan to znovu zkouší, když se z úst některých ozývá: „Ať sestoupí z kříže, a uvěříme v něho“ (viz Mt 27, 42b). Je to stále stejná ďáblová písnička, kterou bude zkoušet jistě i na nás.

Říká se, že se „bojí jako čert kříže“ – a to je hluboká pravda, protože ďábel se bojí kříže. Bojí se kříže jakožto

skutečnosti, kde jsou věci Božské a lidské velmi hluboce spojeny.

***

Chceme-li být spojeni s Bohem, tak je otázka, zda toho můžeme dosáhnout bezpečněji než skrze kříž – kříž Ježíšův, ale také skrze kříž náš.

***

Je nebezpečné chtít Krista bez kříže, Církev bez kříže, křesťanský život bez kříže.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

AMORIS LAETITIA

(Z posynodální apoštolské exhortace svatého otce Františka o lásce v rodině)

Devátá kapitola: MANŽELSKÁ A RODINNÁ SPIRITUALITA

Synodní Láska nabývá různých odstínů podle životního stavu, ke kterému je každý povolán. Již před několika desetiletími 2. vatikánský koncil v souvislosti s apoštolátem laiků vyzdvihl spiritualitu, která pramení z rodinného života. Prohlásil, že laická spiritualita „má být poznamenána zvláštním rázem v souvislosti se stavem manželským a rodinným“ a že rodinné starosti nemají být považovány za něco cizího jejich duchovnímu životu.

Spiritualita nadpřirozeného společenství

Vždycky jsme mluvili o přebývání Boha v srdci člověka, který žije v Jeho milosti. Jako Bůh přebývá v chválách svého lidu (srov. Žl 22, 4), tak žije hluboko

v manželské lásce, která mu vzdává chválu.

Pánova přítomnost přebývá v reálné a konkrétní rodině, se všemi jejími utrpeními, boji, radostmi a každodenním úsilím. Spiritualita rodinné lásky sestává z tisíců reálných a konkrétních úkonů. V této různosti darů a setkání, které přispívají ke zraní společenství, má svůj příbytek Bůh.

Dobře žité rodinné společenství je opravdovou cestou posvěcování a mystického růstu v běžném životě, prostředkem hlubokého spojení s Bohem. Ti, kdo mají hluboké duchovní touhy, nemají rodinu vnímat jako překážku k růstu v životě Ducha, nýbrž jako cestu, kterou užívá Pán, aby je

(pokračování na str. 17)

Dětské okénko na téma: Mikrochaloupka

Mikrochaloupka – mezi dětmi známá také pod kratším hovorovým názvem Mikra – je víkendový „tábor“ s tématem, který se koná vždy na nějaké faře. Vedoucí předvádí scénky, a od toho se odvíjejí následné aktivity pro děti. Součástí je také vždy nedělní mše v místním kostele. O jídlo se starají sami vedoucí. Mikrochaloupka nyní nemá hlavního vedoucího, ale je to společná práce užšího týmu vedoucích. Zeptali jsme se na ni jedné z nich - Terezy Novákové.

Terezko, víš vlastně něco o tom, od kdy se v naší farnosti pořádají víkendové Mikrochaloupky?

Nevím přesně, kdy Mikrochaloupky začaly, ale je to víc než 15 let. Mikrochaloupky, podobné těm dnešním, se ve farnosti postupně předávaly, až se dostaly k nám.

Jaká je tvoje první vzpomínka na Mikrochaloupku?

Já jsem na Mikrochaloupky jako malé dítě nejezdila, takže moje první vzpomínka jako 12-ti leté je z cesty na faru. V mých vzpomínkách to byl jeden obrovský kopec. Říkala jsem si, že už nemůžu, ale že to zvládají menší děti, tak musím dělat, že nemám problém. :) Během cesty jsem tajně doufala, že každý větší dům, který byl před námi, je náš cíl.

Kdy ses rozhodla, že budeš vedoucí?

Kdy se stanu vedoucí nebylo na mně, ale od doby, kdy jsem začala na Mikrochaloupky jezdit, jsem se na to těšila. Čekala jsem, až mě vedoucí osloví s nabídkou, abych se k nim připojila, a dočkala jsem se. :)

Mikrochaloupka má vždy nějaké hlavní téma, bylo to tak vždy? Kdo ho vymýšlí a jaké se ti nejvíc líbilo (jaké si děti nejvíc užily)?

Já jsem vždy jezdila na Mikrochaloupky, které téma měly, ale prý tomu tak nebylo vždy. A co se týká výběru tématu, tak přispět svým návrhem může každý vedoucí, následně odhlasujeme, jaké téma je nejvhodnější. Mně osobně nejde o téma, ale o to, jak jsem si Mikrochaloupku užila. Mezi mé oblíbené patří Panství Blackwoodových a Tajemství staré bambitky. Nevím, jaké téma se dětem líbilo nejvíce, ale doufám, že každé téma se líbilo alespoň někomu. *(pokračování rozhovoru na čtvrté straně dětské přílohy)*

Pojem "Chaloupky" byl původně krycí název, který se ujal pro křesťanská soustředění mládeže organizované salesiány během letních prázdnin v období od Pražského jara 1968 a přes celou normalizaci. I když se v té době tyto akce staly ilegálními, zájem o ně rostl a počet účastníků se zvyšoval. Zatímco na začátku 70-tých let se pořádalo jen několik chaloupek za rok, v roce 1989 jich bylo už 83 a pokračovaly i dále po sametové revoluci.

Každá chaloupka je jiná, ale když najdete dvě stejné,
tak možná vyluštíte tuto šifru:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Podle našich zpráv jsou děti nadšené. Jaké je věkové rozmezí dětí, které mohou jet na Mikrochaloupku?

Spodní hranice není pevně daná, ale je to na uvážení rodičů a dětí - pokud dítě zvládne tři dny a dvě noci bez rodičů, tak může jet. Horní věková hranice je také variabilní - jde o to, do kdy bude tento program dítě bavit. Starší děti se můžou pak zúčastnit třeba jako vedoucí. Horní hranice tedy taky není přesně daná, odvíjí se to i od počtu vedoucích. Nechtěli bychom, aby měli vedoucí nad dětmi početní převahu. :)

A co na poslední jarní Mikrochaloupku říkají děti?

Jak se ti poslední Mikrochaloupka líbila?

Tonda, 11 let: „Byla moc moc super.“

Maru, 10 let: „Byla super, byli tam hodní vedoucí, byl dobrý program, byly tam fajn děti.“

Mareček, 6 let: „Hodně.“

Amálka, 6let: „Mně se líbila tím, že jsme se koukali na film a těma scénkama.“

Jak se ti líbilo téma?

Tonda, 11: „Locika - bylo to fajn, ale na předchozí Mikře bylo téma Tajemství staré bambitky a bylo to více klučičí!!“

Maru, 10: „Bylo pěkné, dobře to zahráli, dobře promyšlené scénky.“

Mareček, 6: „Líbilo se mi, že to byla pohádka.“

Amálka, 6: „Hodně moc.“

Co tě bavilo nejvíc?

Tonda, 11: „Noční hra, pobyt na našem klučičím pokoji a JÍDLO!!!“

Maru, 10: „Když jsme si mohli dělat, co chceme, a když jsme měli noční hru.“

Mareček, 6: „Jak jsme dělali lampiony.“

Amálka, 6: „Jak jsme porazili čarodějnicí.“

V naší farnosti se kromě Mikrochaloupek koná také oblíbená Velká chaloupka o letních prázdninách. Dříve se pořádala také Malá chaloupka pro maminky s menšími dětmi. Mikrochaloupky se konají dvakrát za rok na jaře a na podzim. Letošní podzimní Mikrochaloupka se bude konat už o víkendu 11.-13. října!

Dětské okénko připravily Alžběta a Anna Brodániový s použitím zdrojů: pixabay.com a cs.wikipedia.org.

přivedl k vrcholům mystického sjednocení.

Spojení v modlitbě ve světle velikonočního tajemství

Pokud se rodina dokáže soustředit na Krista, pak on spojuje a osvěcuje celý rodinný život. Rodiny krok za krokem dospívají „milostí Ducha Svatého ke svatosti skrze manželský život, a to i účastí na tajemství Kristova kříže, který proměňuje těžkosti a utrpení v oběť lásky.“ Na druhé straně okamžiky radosti, odpočinku nebo svátečního slavení, a také sexualita, jsou zakoušeny jako účast na plném životě vzkříšení. Modlitba v rodině je přednostní prostředek vyjádření a posilování této velikonoční víry. Společná cesta modlitby dosahuje vrcholu ve společné účasti na Eucharistii, zejména v rámci nedělního odpočinku. Eucharistie je svátost Nové smlouvy, v níž se aktualizuje Kristova vykupitelská činnost (srov. Lk 22,20). Tak si uvědomujeme hluboké vazby mezi manželským životem a Eucharistií. Eucharistie dává manželům sílu a podnět k tomu, aby žili v manželské smlouvě každý den jako „domácí církve.“

Spiritualita výlučné, ale ne majetnické lásky

V manželství se také životem naplňuje smysl toho, že jeden patří úplně druhému. Manželé přijímají výzvu a nosí v sobě touhu společně stárnout a vydávat své síly, a tak být odleskem Boží věrnosti. Toto pevné rozhodnutí, které

poznává životní styl, je „vnitřní nezbytnost samotné manželské smlouvy lásky ...“

Existuje bod, v němž láska manželů dosahuje svrchovaného osvobození a stává se prostorem naprosté autonomie; když každý z nich objeví, že ten druhý mu nepatří, ale že má mnohem významnějšího majitele, svého jediného Pána. Nikdo si nemůže činit nárok na to, že bude vlastnit nejosobnější a nejtajnější niternost milované osoby; jedině On může být vlastním středem jejich života. Každý den si musíme vyprošovat působení Ducha Svatého, aby tato vnitřní svoboda byla možná.

Spiritualita péče, útěchy a povzbuzování

„Křesťanští manželé jsou sobě navzájem, svým dětem a ostatním členům rodiny spolupracovníky milosti a svědky víry.“ Bůh je volá k plození života a k péči o něj. Proto rodina byla „vždycky tou nejbližší »nemocnicí.«“ Navzájem o sebe pečujeme, podporujeme se a vzájemně se pobízejme, a to vše žijme jako součást naší rodinné spirituality.

Žádná rodina není dokonalá a hotová jednou provždy, ale vyžaduje postupný rozvoj své schopnosti milovat. Je to trvalé povolání, které vychází z plného společenství Trojice, z úžasné jednoty mezi Kristem a jeho Církví, z toho krásného společenství Nazaretské rodiny a z neporušeného bratrství, které existuje mezi svatými v nebi.“

Zpracoval Vlastimil Brantal

Modlitba k svaté Rodině

Ježíši, Maria, Josefe,
ve vás nazíráme krásu opravdové lásky;
obracíme se k vám s důvěrou.
Svatá Rodino z Nazareta,
učíš také naše rodiny
místem srdečného sdílení
a společenstvím modlitby, skutečnou školou evangelia
a malou domácí církví.
Svatá Rodino z Nazareta,
ať v našich rodinách už nikdy nevládne násilí,
neústupnost a rozdělení;
kéž ti, kdo zakusili zranění a pohoršení,
najdou brzy útěchu a uzdravení.
Svatá Rodino z Nazareta,
ať si všichni uvědomují,
jak je rodina posvátná a nedotknutelná
a jakou krásou byla obdařena v Božím plánu.
Ježíši, Maria, Josefe,
slyšte nás a vyslyšte naši prosbu.
Amen.

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 9. 2024

„Drahé děti, z lásky k vám mě Bůh poslal mezi vás, abych vás milovala a povzbuzovala k obrácení a modlitbě za pokoj ve vás, vašich rodinách a ve světě. Děti moje, nezapomeňte, že pravý mír přichází jen skrze modlitbu od Boha, který je váš pokoj. Děkuji vám, že jste odpověděly na mé pozvání.“

ZRNÍČKA Z BIBLE

Navrať se Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu, neboť jsi upadl pro svoji nepravost. Vezměte s sebou tato slova, obraťte se k Hospodinu, řekněte mu: „Promiň nám všechnu nepravost, přijmi nás laskavě, když chceme oběti býčků nahradit svými rty.“

Oz 14, 2-4

Kdo ví, zda nenalezne ve vás zálibu a neprokáže vám milosrdenství. Svého Boha vyvyšuji. Má duše vyvyšuje nebeského Krále a bude vždycky jásat nad jeho velikostí.

Tob 13, 8-9

Z celého srdce měj ve vážnosti svého otce a nikdy nezapomínej ne bolesti té, která tě porodila. Pamatuj, že jimi jsi byl zplozen. Jak jim odplatíš to, co oni dali tobě? Z celé své duše se boj Hospodina a měj v úctě jeho kněze.

Sír 7, 27-29

Chval, duše má, Hospodina! Hospodina budu chválit po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, co živ budu. Nedoufejte v knížata, v člověku, u něhož záchrany není.

Žalm 146, 1-2

Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? To je ten, který přišel skrze vodu a krev, Ježíš

Kristus. Ne pouze skrze vodu křtu, ale i skrze krev kříže, a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda. Tři jsou, kteří vydávají svědectví – Duch, voda a krev – a ti tři jsou zajedno.

1Jan 5, 5-8

Jan mu řekl: „Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání démony, ale s námi nechodí, i bránili jsme mu, protože s námi nechodil.“ Ježíš však řekl: „Nebraňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned nato zlořечit. Kdo není proti nám, je pro nás. Kdokoliv vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu.“

Mk 9, 38-41

Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.

Jan 15, 26-27

Nedivte se, bratři, když vás svět nenávidí. My víme, že jsme přišli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Kdokoliv nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá podíl na věčném životě.

1Jan 3, 13-15

STŘÍPKY

„Ve světě máte soužení. Ale buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět“ (Jan 16, 33).

„Buďte dobré mysli; já jsem přemohl svět.“ Ano, Ježíš ví, co prožíváme, prošel tou cestou před námi – a vytrval. Naše problémy jsou zcela reálné. Ježíšovo vítězství nad světem je ale zcela reálné rovněž.

„Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhodňovali v naději mocí Ducha Svatého“ (Řím 15, 13).

Před křesťanstvím panovala mezi pohany, ale i v Izraeli, představa, že „dobře už bylo“, když byl David králem. Evangelium je převratné poselství o tom, že to nejlepší nás teprve čeká. Náš Bůh je Bůh naděje. Platí to i v dnešní době, kdy máme celou řadu dobrých

důvodů k obavám. Právě v takové situaci je potřeba, abychom neztráceli naději. Naději vycházející z toho, že jsme věčné bytosti a Otec věčnosti je pánem nad dějinami.

„Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil skutky ďáblův“ (1 Jan 3, 8).

Jakmile vidíme, oč nepříteli jde, můžeme „začít mařit“: omluvit se za nevhodně vyřčené slovo; napomenout pomlouvajícího, přistoupit k pomluvenému; spolknout křivdu, nepoddat se sebelítosti; snažit se obnovit poškozený vztah. Pokud takto jednáme, sabotujeme vládu knížete tohoto věku. Na této cestě nás čekají i mnohá nebezpečí, protože nepříteli se naše slova, činy a postoje líbit nebudou, ale Ježíš nám slíbil, že nás nic nevytrhne z jeho ruky.

*Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová
Biblické citáty jsou použity z Českého studijního překladu*

Ohlédnutí za příměstským táborem

O letošních prázdninách jsem měla možnost být (alespoň trochu) součástí příměstského tábora. Pomáhala jsem v kuchyni při přípravě jídla pro děti a vedoucí.

Obě kuchařky (Irena a Bára) se snažily, aby měli vedoucí i děti všeho nejen dostatek, ale i velký výběr druhů

jídla. A to vše prokládaly úsměvem, dobrou náladou a laskavým slovem.

Vedoucí se scházeli každé ráno na duchovní povzbuzení s otcem Karlem. Pro děti pak měli připravený příběh o Malém princí. Děti plnily na toto téma různé úkoly a v odpoledním klidu mohly děti shlédnout pohádku nebo vyrábět různé drobnosti.

Ve velkém vedru, které provázelo celý příměstský tábor, se vedoucí starali o pitný režim, hry ve stínu, odpočinek na faře, a dokonce měli připravenou i vodní mlhu. Všechny aktivity dělali s velkou trpělivostí, laskavostí a pochopením pro různé problémy malých dětí. Každý večer uklidili celou faru a připravovali program na další den. Všechno probí-

halo pod vedením hlavního vedoucího Viktora, který hlídal, aby vše bylo v pořádku.

Těchto aktivit se zúčastňoval i otec Karel. Každý den sloužil mši svatou a měl pro děti připraveno zajímavé slůvko.

Byl to krásný a požehnaný týden. Líbilo se mi, jak pěkně se k sobě všichni navzájem chovali.

Jitka Táborská

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

STŘÍPKY: Noemova archa plná zvířat (a dětí)

Pavel, Toník, Daneček, Nelinka, Anežka, Terezka... Některé děti k nám přišly poprvé, jiné už do naší farnosti „patří“, ale všechny se společně sešly na jedné lodi – na historicky prvním příměstském táboře v naší farnosti. Jaký byl?

Z odpovědí mladších dětí:

- Moc se mi líbil, byla tam sranda a hodně sportu. Příští rok by mohl být taky!
- Výborně tam vařili, jídla bylo dost, a ještě jsem si mohl přidat.
- Líbil se mi. Nejvíc se mi líbilo, jak jsme vyráběli mýdlo. A moc mi chutnala čočková polívka.

Z odpovědí jejich maminek:

- Viděla jsem moc spokojené a nadšené děti, užívaly si tábor plný aktivit, domů chodily plné dojmů a zážitků, měly o čem vyprávět. Z toho jsem byla i já nadšená.
- Skvělá myšlenka něco takového v naší farnosti zorganizovat.

Zúčastnila jsem se i výletu „Poutí maminek s dětmi k Panně Marii ve skále“ a bylo to úžasné!

- Vše výborné a jednoznačně chceme zas!

A jak to hodnotila „starší děcka“:

- Bylo to úžasné! Megaúžasné! A příští rok být musí, jinak by to už nebyly takové super prázdniny jako letos.
- Příměstský tábor byl super, bomba extra hustý... Nejlepší byla asi kuchyň a po chaloupce to byla super akce, kde se sejit s lidmi, co mám ráda! A příští rok aby byl zas!
- Bylo to naprosto Boží (Boží s velkým „B“, protože to bylo opravdu

Boží dílo!) Kuchařky vařily dokonale, děti byly skvělé... Od příměstského tábora věřím v zázraky! Protože to přineslo opravdu své plody. Doufám, že snad i my (vedoucí) jsme odvedli dobrou práci... Co jsem slyšela, dětem se to taky líbilo! Příští rok určitě jdu do toho znovu!

A nakonec reakce těch, bez kterých by to opravdu (ale opravdu) nešlo:

- Před začátkem tábora jsme seřadili priority. Chtěli jsme, aby se každé dítě cítilo přijaté, aby navázalo nová přátelství s kamarády, samo se sebou, s Bohem. Proto jsme byli otevření všem dětem, které chtěly přijít. Stop stav jsme vyhlášovali asi pětkrát :-) Pak už jsme žádný neměli a jsme rádi za každého, kdo přišel, byl, pomohl službou, dary, modlitbou.

- Tábor byl pro mě obrovskou zkušeností. I přes to, že to někdy bylo fyzicky i psychicky náročné, byl to pro mě nejkrásnější týden prázdnin. Kolektiv dětí byl celkem sehraný, málokdy bylo vidět nějaké konflikty. Pokud už nějaké vznikly, tak se velmi brzy vyřešily. Výkony kuchařek byly úžasné, tak dobré jídlo jsem neokusil dlouho. Co se organizace týče, Lenka celý tábor úžasně zastřešila, nevyhýbala se žádným problémům a vyřešila vše potřebné. Celý tábor dopadl z hlediska našich možností nad očekávání.

Bylo to řečeno už mnohokrát, ale velký dík všem, kteří tábor zorganizovali, zúčastnili sem nebo jakkoliv pomohli...
Díky!

(Alena Reichertová)

STŘÍPKY: Příběh taxikáře

Přijel jsem na zadanou adresu a zatroubil. Po několika minutách čekání jsem zatroubil znovu. Měla to být moje poslední jízda toho dne, a tak mi blesklo hlavou, že bych se mohl sebrat a jet domů hned. Nakonec mi to ale nedalo, vystoupil jsem z auta, šel ke dveřím domu a zaklepal. „Chvilíčku,“ ozval se za dveřmi slabý ženský hlas. Po další dlouhé přestávce se nakonec dveře otevřely. Stála přede mnou maličká, velmi stará žena. Byla

oblečená v starobylych šatech, na hlavě klobouček se sítkou jako v nějakém filmu ze čtyřicátých let. Vedle ní stál na zemi malý kufřík. Pres rameno jsem nahlédl dovnitř bytu. Vypadal, jako by v něm nikdo už mnoho let nebydlel. Všechna nábytek byl zakrytý prostěradly, na stěnách zůstaly jen šedé obrysy po rámech obrazů. Na stolku poblíž dveří stála papírová krabice s hromádkou fotografií.

„Pomohl byste mi, prosím, odnést ten kufr?“, požádala mě. Odnesl jsem kufřík do auta a vrátil se k staré paní. Chytila se mě za ruku a pomalu jsme šli k vozu. Stále mi děkovala za laskavost. „To nic není,“ řekl jsem. Když jsme se usadili do auta, nadiktovala mi adresu a zeptala se, zda bychom mohli jet přes centrum. „Ale to není nejkratší cesta,“ upozornil jsem ji. „Ano, vím,“ řekla. „Ale já nespěchám, jedu do hospice.“ Podíval jsem se do zpětného zrcátka. Její oči se leskly. „Moje rodina už musela odjet dříve, mají dalekou cestu domů,“ pokračovala tichým hlasem. „Lékař říká, že mi nezůstává moc času.“ Pomalu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. „Jakou cestou byste chtěla jet?“ zeptal jsem se.

Následující dvě hodiny jsme jezdili po městě. Ukázala mi budovu, kde kdysi dávno pracovala. Jeli jsme čtvrtí, kde žila po svatbě se svým mužem a kde vychovali tři děti, zastavili jsme před velkou starobyklou budovou, dnes

skladem nábytku, v níž byl před léty taneční sál, kam chodila do svých prvních tanečních. Občas jsme jen tak zastavili a stará paní vyhlížela několik minut z okna auta na okolní domy či na městský park... Pak najednou řekla: „Jsem už unavená, asi pojedeme“. Jeli jsme mlčky na adresu, kterou mi dala.

Hospic byl nízká budova s příjezdovou cestou podél průčelí. Dva místní zaměstnanci přišli k autu, jen jsme dorazili. Opatrně jí pomohli vystoupit a posadit se do pojízdného křesla. Obrátila se na mne a vytáhla kabelku: „Kolik vám dlužím?“ „Nic,“ řekl jsem. Téměř bez přemýšlení jsem se k ní sklonil a objal ji. I ona mě pevně objala. „Daroval jste mi dvě hodiny štěstí,“ řekla: „Děkuji.“

Na zpáteční cestě jsem už nebral žádné pasažéry. Byl jsem ponořený do vlastních myšlenek. Tušil jsem, že se začala uzavírat jedna z dalších knih života.

(Z internetu převzal Dalibor Vitásek)

KNIŽNÍ OKÉNKO: Zofia Kossaková: *Beze zbraně*

O této dámě už byla na „manostránkách“ v minulosti řeč v souvislosti s opravdu vynikajícím románem *Křížáci*. Tentokrát bude pro změnu řeč také o křížácké výpravě – o té v pořadí páté, v níž nezapomenutelnou roli sehrál sv. František z Assisi, jehož svátek připadá právě na říjen a který je ústřední postavou i této knihy.

Její cennou devízou je to, že Kossaková podobně jako v knize *Křížáci* nemaluje podobizny rytířů kříže či církevních hierarchů v růžových barvách, ale bez jakéhokoli sentimentu jim dává všechny vlastnosti, které člověku nejsou cizí. Zkrátka a dobře je neidealizuje. Právě proto to muže být opět velmi dobrá, uvěřitelná kniha.

Kossaková totiž psát uměla, všechna čest, a když se navíc oprostila od neduhů řady jiných spisovatelů, a sice sladkobolného, nekritického oslavování dávných rytířů, není co řešit.

I postava Prostřáčka z Assisi je v mých očích vykreslena výborně. Zatímco třeba u takového Jörgensena tam ta kýčovitá sladkost přímo křičí, Kossaková mu vtiskla lidský rozměr. A ačkoliv je zde František podán výhradně kladně, působí to věrohodně, přirozeně, uvěřitelně a opravdu lidsky. Není to ten kolorovaný obrázek z pouťe, ale obyčejný chlapík, resp. neobyčejný. Neobyčejný, protože je prostě jiný než ostatní, tak jak světcí bývají. Jiný, ale stejný – plný Boha, Lásky, plný lidských strastí, jež překoná díky

průzračné čistotě, díky níž je z něj úplně paf i sultán Al-Kamil.

Osudy křížové výpravy, jimž i v tomto románu předcházela katastrofa v podání tzv. křížové výpravy dětí, jsou opět podány mistrně. Je znát, že autorka prostudovala kde co, než usedla k psacímu stolu a vzala do ruky husí brk. Výborně například popisuje bojové scény a dost dobře jí jdou i charaktery postav. Zápletka jako taková byla sice dána, ale i v ní se umí tato polská autorka znamenitě pohybovat a různé vedlejší smyšlené postavy, které její svět zalidňují, příběh báječně obohacují. Ale co vám budu povídat, přesvědčte se sami. Tyto mé články mají být reklamou a upoutávkou na nádherné texty, které jen čekají, až je objevíte i vy.

(Libor Rösner)

OKÉNKO PRO RODIČE: 7. říjen – Panna Marie růžencová

Slychávám názory, že modlitba růžence patří dnes spíše starší, případně střední generaci. Mladí prý raději meditují nebo se modlí vlastními slovy. Modlitba je samozřejmě intimní záležitostí každého a každý si vybere tu formu modlitby, která mu vyhovuje. S tím se nedá než souhlasit. Přesto si ale dovoluji vyslovit svůj osobní názor. Promítneme-li si před sebou všechna tajemství růžence radostného, bolestného i slavného, máme před sebou úžasný průřez dějinami spásy. Myslím si, že bude-

me-li děti nenásilně, pomalu a postupně učit modlitbu růžence (později i rozjímat tato tajemství), budeme-li jednotlivá tajemství skutečně vkládat za každým „zdrávasem“, budou se děti jednak modlit, jednak se „monotónním“ opakováním stejných slov zklidní (což dnes v hektické době plné akčnosti potřebují jako sůl) a zároveň si budou podvědomě „opakovat a upevňovat v mysli“, o čem vlastně to naše náboženství je, čemu a komu vlastně věříme.

(Broňa Volná)

VESELÝ 😊

Jedna židovská obec přijala nového rabína na základě písemného doporučení: „Rabbi Finkelstein je jako král Šalomoun, jako Mojžíš, jako Bůh sám.“

Po týdnu volá předseda židovské obce předsedovi obce, kde rabín předtím působil:

„Vy prolhanci! Vy podvodníci! Jak jste mohli dát tomuto lemplovi takové dobré doporučení?! Vše, co jste napsali, je lež!“

„Jakápak lež?“ diví se předseda předchozí obce: „Šalomoun měl taky tři sta žen, Mojžíš taky koktal a Bůh se nikdy v chrámu neukázal.“

Pater Pospěcha, kterého mnozí znají jako moderátora televize Noe, se jednou zastavil u benzinové pumpy. Šel k pultu a žádal olej. Před prodavačku položil lístek se značkou oleje. Prodavačka si lístek přečetla, zavrtěla hlavou a řekla: „Jste vykoupení.“

Pater Pospěcha se rozzářil: „Tak to jste řekla krásně, a zrovna po Velikonočních!“

Slovní zásoba malých dětí je značně odlišná od slovní zásoby dospělých. Proto některé písně mohou v ústech dětí doznat zajímavých změn. Např. oblíbená cyrilometodějská: „Cyril a Metod kázali nám z pásů, ochranu škytli v církve svaté mlůně (co je to mlůna, mami?), učili národ z natí ctnosti k rasu.“

V originále: „Cyril a Metod kázali nám spásu, ochranu škytli v církve svatém lůně, učili národ znáti ctnosti krásu.“

Nebo se při křížové cestě dozvíme, že Pán Ježíš zemřel „i za tajné hříchy oblíbených hrobů“ (rozuměj „oblíbených“).

Hlavně při čtení ministrantů nebo lektorů lze zaslechnout různé perly:

„Čtení z knihy Džob.“ (Job)

„Neboť je to Hospodinova paša.“ (pascha)

Adam a Eva sedí v rajske zahradě, drží se za ruce a pozorují západ slunce. Eva se něžně přitulí k Adamovi a zeptá se:

„Opravdu mě miluješ?“

„A kterou jinou?“ odpoví Adam.

Jako poslední před vynesením rozsudku dostal slovo obviněný. Ten na konci svého projevu zdůraznil:

„Bůh je mi svědkem, že jsem to neudělal.“

„Lituji, ale výslech svědků již byl ukončen,“ odpověděl mu suše soudce.

Starého Žida srazí před kostelem auto. Vyběhne kněz, poklekne u něj a ptá se:

„Synu, věříš v Boha, Otce všemohoucího, Syna a Ducha Svatého?“

Žid otevře oči: „Já tu umírám, a oni mi dávají hádanky.“

RECEPTÁŘ

Jemné slané sýrové pečivo

Ingredience:

250 g másla
 400 g tvrdého nebo balkánského sýru
 400 g hladké mouky
 1 čajová lžička soli
 1 vejce
 Sezamová semínka, kmín, tymián, mák

Postup:

Do mísy vložíme změkklé máslo a nastrohaný sýr. Promícháme, pomalu přidáváme mouku a nakonec sůl. Uděláme vláčné a hladké těsto, které ne-

cháme odležet v lednici minimálně hodinu, ale nejlépe přes noc.

Na moukou posypané desce vyválíme těsto do obdélníka na 2 cm výšku a složíme jako obálku. Opětovně vyválíme do obdélníku. Proces opakujeme třikrát.

Pomocí formiček vykrajujeme koláčky, které ukládáme na pečicí papír, který máme na plechu. Potřeme rozšlehaným vajíčkem a posypeme semínky anebo bylinkami. Pečeme na 220 °C asi 30 minut do zlatova.

Janka Šolcová

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
 V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 10. 2024

Oprava střechy (2024)

Třebovický koláč – mše sv. přesunuta do kostela (2024)

Manželé Svobodovi – 60 let manželství (2024)

Manželé Gaskovi – 50 let manželství (2024)

